

Til nr. 10

Der er tale om en ændring som følge af den foreslåede nye afskrivningsmetode for blandet benyttede installationer i afskrivningslovens § 15, stk. 3, jf. lovforlagets § 1, nr. 6.

I afskrivningslovens § 18, stk. 4, foreslås fastsat, at udgifter, der er straksfradraget efter afskrivningslovens § 18, stk. 2, ikke anses som afskrivninger og ikke medregnes til anskaffelsessummen ved opgørelsen af skattepligtig fortjeneste eller tab. Den foreslåede bestemmelse præciserer, at det er det beløb, der er opgjort efter § 18, stk. 2, 1. og 2. pkt., dvs. den samlede udgift til ombygning og forbedring af installationen, der ikke skal medregnes til anskaffelsessummen ved opgørelsen af fortjeneste eller tab. Bestemmelsen sikrer herved, at den del af den samlede udgift til ombygning og forbedring, der vedrører den privat benyttede del af installationen, og som derfor ikke kan straksfradrages, ikke bliver afskrivningsberettiget i kraft af, at udgiften i stedet kan anses som en del af anskaffelsessummen for installationen.

Til nr. 11

Den foreslåede bestemmelse omfatter de tilfælde, hvor der sker en ændring af den del af etagearealet i en eksisterende bygning, der anvendes til et afskrivningsberettiget formål. Reglerne for afskrivning af udgifter til tilbygning findes i afskrivningslovens § 18.

Den foreslåede bestemmelse indeholder reglerne for, hvad der efter en ændring af den afskrivningsberettigede del af en blandet benyttet bygning, dvs. en større eller en mindre del af bygningen anvendes til et afskrivningsberettiget formål, skal være afgørende for, om der kan afskrives fremover, og i givet fald, hvor meget, der herefter kan afskrives.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i afskrivningslovens § 19, stk. 1, at anvendes kun en del af en bygning til formål, der berettiger til afskrivning efter afskrivningslovens § 14, kan der kun afskrives på den del af anskaffelsessummen, der forholdsmæssigt svarer til den nævnte bygningsdels etageareal. Efter afskrivningslovens § 19, stk. 2, gælder, at udgifter til ombygning og forbedring kan afskrives efter afskrivningslovens § 18, når udgiften direkte vedrører den afskrivningsberettigede del af bygningen. Efter afskrivningslovens § 19, stk. 3, gælder, at udgifter til ombygning og forbedring, som ikke direkte kan henføres til den afskrivningsberettigede eller den ikke-afskrivningsberettigede del af bygningen, kan afskrives efter § 18 efter forholdet mellem den afskrivningsberettigede bygningsdels etageareal og bygningens samlede etageareal.

Bestemmelsen giver anledning til tvivl om, hvornår en bygning må anses for fuldt afskrevet, når der i løbet af afskrivningsperioden er foretaget ændringer af den del af bygningens samlede etageareal, der anvendes til et afskrivningsberettiget formål. Den tidligere afskrivningslov indeholdt en bestemmelse om, at summen af de akkumulerede afskrivningsprocenter ikke kan overstige 100. Bestemmelsen blev indført i forbindelse med indførelsen af pristalsregulering af afskrivningsgrundlag og afskrivninger i 1982, men den blev ikke ophævet igen i forbindelse med ophævelsen af pristalsreguleringen i 1990. I den nye afskrivningslov er bestemmelsen ikke videreført.

Bestemmelserne i den nye afskrivningslov kan herefter give anledning til tvivl i to situationer.

For det første er spørgsmålet, om adgangen til at afskrive skal ophøre i et indkomstår, hvor der sker en indskrænkning af den del af bygningen, der anvendes til et afskrivningsberettiget formål, når summen af de allerede foretagne afskrivninger herved kommer til at udgøre et beløb, der er lig med eller større end det ændrede, reducerede afskrivningsgrundlag.

Eksempel 1

En bygning er anskaffet for 1.000.000 kr. I de første 5 år anvendes den til et afskrivningsberettiget formål for 80 pct.s vedkommende, således at der ved udgangen af år 5 er afskrevet 25 pct. af 800.000 kr. eller i alt 200.000 kr. I år 6 reduceres den afskrivningsberettigede del af bygningen til 20 pct. (etagearealet forudsættes over 300 m²). Dette medfører umiddelbart, at der fra og med år 6 kan afskrives på grundlag af 200.000 kr. Dette afskrivningsgrundlag svarer imidlertid til det akkumulerede beløb for de foretagne afskrivninger på bygningen i år 1 - 5.

Reglerne i den nye afskrivningslov kan give anledning til tvivl om, hvorvidt afskrivning skal ophøre fra og med år 6. Den del af anskaffelsessummen, der er afskrivningsberettiget i dette år og følgende indkomstår, er allerede afskrevet, og efter ordlyden af bestemmelsen kan denne forstås således, at afskrivningerne i denne situation skal ophøre.

Det er ikke hensigtsmæssigt, såfremt der i denne situation ikke fortsat skal kunne ske afskrivning. Ved en ændring af bygningens anvendelse, hvor den del af bygningen m.v., der anvendes til et afskrivningsberettiget formål, reduceres, vil en del af det hidtidige afskrivningsgrundlag ikke længere indgå i afskrivningsgrundlaget. De allerede foretagne afskrivninger har været foretaget på hele det hidtidige afskrivningsgrundlag. De afskrivninger, der er foretaget på den del, der ikke længere er afskrivningsberettiget, bør